

AZ IGE TESTÉ LETT...

"Az Ige testté lett és lakozék közöttünk. . ."

János 1:14

A Fiú már a kezdetnél ott volt. A teremtés sem történt meg nélküle, a megváltás sem történhetett nélküle, mert minden Őáltala, Őreá nézve lett. Az Atya is hallgatott az Ő szavára. Őnélküle, az Ő rábólintása nélkül egyetlen létező sem lett ezen a teremtett világon. (Ján.1:3).

Ez a hatalmas, teremtő és örök dicsőséggel bíró, Örökkévaló szellemi lény, az idők teljességében leszállt a földre és inkarnálódott, emberi testet öltött. Ez által olyan csoda ment végbe ebben a világban amelyet véges, más dimenziókba szorított emberi értelmünkkel fel sem foghatunk.

Ám ez a csoda nem kozmoszt és világot megrázó földindulással ment végbe, mint ami történt a golgotai megváltásunk pillanatában. Nem a hatalmasok várakozó gyülekezetében rendezett fényes ünnepség csúcán jelent meg. Egy vidéki zsidó kisváros, Betlehem vendégfogadójának barmokkal teli istállójában szülte őt erre a világra, egy egyszerű zsidó lány, aki férfit még nem ismert. És az Ige testté inkarnálódott, testté lett. Gyermekek született, isteni gyermek, de az övéi, akik ismerték a próféciaát és várták, nem ismerték meg őt.

Csak néhány keleten élő bölcs, akik ha idegenek is voltak Izráel népe számára, ismerte fel az égi jelekből, hogy az idő betelt, és érezték át kozmikus jelentését az égi jelnek és hódoltak Neki, mint királyi gyermeknek. És hódoltak Neki a pásztorok, akiknek megjelentette az Úr az ő angyalai által, hogy Megtartó született. Különös módon kitüntette őket, hogy éppen a "megvetett" pásztoroknak jelentette meg angyali szóval és harsonával az Úr, akik a "vallásosak" mellől a mezőkre szorultak, mert ők, a pásztorok még a nyugalom napjának megtartásával sem dicsekedhettek. Heródes pedig, aki király volt, tájékozatlannak bizonyult a próféciaában ígért inkarnáció, a testet öltött Igét illetően és megdöbben féltékenységgel eszmélt.

Így jött el ő... Az Ige testté lett és itt lakott közöttünk. Itt járt az emberek között. Együtt élt, dolgozott és beszélgetett az övéivel. Láthatták őt mindennap, találkozhattak vele. És az övéi, az ő népe nem ismerte fel őt. Amikor "felnőtt, mint vesszőszál" (Ézs 53:2), és látták az ő cselekedeteit, amikor megmutatta az Atya dicsőségét, "utált és megvetett lett" az emberek előtt, és kiirtották maguk közül, mert nem bírták elviselni az ő tisztaságának felséges közelségét. Az Ige testté lett, mert testté kellett lennie, hogy megmentse azokat, akik hisznek őbenne.

Közeleg a nap, amikor azok, akik róla neveztetnek ezen a világon, az ő testté lételére, az ő születésére emlékeznek. Minden ember, aki a keresztény világban él, tudja, hogy a karácsony Jézus Krisztus születésének a napja.

Mégis szomorú, hogy nem mindenkinek ugyanazt jelenti ez a nap. Sok embernek csak annyit, hogy ezekre a napokra félretehetik a munkájukat, lazíthatnak, és jöhet az evés, az ivás. Mások - talán még többen - azt tartják fontosnak, hogy ilyenkor ajándékokat adnak és ajándékokat várnak, mert ez a "szeretet ünnepe"! Megpróbálnak legalább egy évben egyszer, nem csak szeretetet várni, hanem adni is, szeretni és a gyerekeknek "a jézuska hozta" ajándékokról beszélni. Mert karácsonyi Jézuskája majdcsak minden embernek van, aki csak arra való, hogy ajándékot, édességet, csecsebecsét hozzon gyermeknek, felnőttek a fényesen feldíszített karácsonyfa alá. Talán gügyögve "Jézuskának" emlegetik Jézus magasztos nevét, azt a nevet, amelyre minden térd meghajol, mennyieiké, földieké és a föld alatt valóké. Annak a Jézusnak a nevét, akinek adatott minden hatalom mennyen és földön. Aztán elfelejtik. A nevét sem említik egy évig, legfeljebb káromlásaikban.

Az Ige testté lett és életet, világosságot hozott a halálraítélt, Istentől elszakadt, bűnös ember számára. És ez az inkarnálódott "élet" lett az emberek világossága. Azok a kevesek, "akik befogadták, hatalmat kaptak, hogy Isten fiaivá legyenek" (János 1:12) Akik hisznek az ő nevében. Akiknek drága a Megváltó Jézus neve, mert számunkra bűnbocsánatot, kegyelmet jelent. Jelenti a bűntől való szabadulást, és az örök életet. Az ő számukra a karácsony ünneplése mélyen átélt megrendülés, hogy a végtelen hatalmú, teremtő Isten emberré lett, és emberi nyelven megfogalmazta, elmondta és leírta Igéjét, hogy megérthessék a későbbi korok elveszett emberei is. Számukra nem csak formássággá magasztosult ajándékozási alkalom a tetetöltésre emlékezés.

Isten kiválasztott, előtte térdre boruló gyermekei számára a karácsony a szív és a lélek öröme, mert beteljesedve látták Isten ígését. "Mert egy gyermek születik nekünk, Fiú adatik nekünk és az uralom az ő vállán lesz" (Ézs. 9:6). "... és eljön, Akit minden népek óhajtnak" (Agg. 2:7) Ha ezek az ígérek és a többi, sok-sok próféciai ígélet nem teljesedett volna be, nagyon árva és nagyon gyámoltalan lenne Isten népe. A teljes kilátástalanság és kétségbeesés lenne úrrá rajta. De Isten ígéretei nem a semmibe hulló üres szavak. Isten szavának súlya van, Isten szavára bátran lehet építeni. Az ő szava teremtő Ige! Az Atya ígéletéhez híven, testben megjelent az ő egyszülött Fia, hogy végezze el az Atyától kijelölt feladatot, amely feladatot senki emberfia és senki más teremtmény el nem végezhet. Örülhet azoknak szíve, akik az Úr kegyelméből megérthetik az esemény jelentőségét. Akinek az életében döntő fontosságú gránitszikkává lett a testté lett Ige.

Igen, az Ige testté lett. Mert ő érettünk lett testté. Azokért, akik elhitték és megismerték a testté lett Igében, a testben megjelent Fiút, az Úr Jézus Krisztust, aki vállalta ezt a szolgálai formát. Ő a miénk lett, a Benne hívőké, mert nekünk ígerte és adta az Atya, hogy mi is a Krisztuséi és ő általa az Atyáéi legyünk. Csodálatos és felmérhetetlen ez a kegyelem. Ez a kegyelem

tette számunkra lehetővé, hogy megnyíljon a bűnesetkor mögöttünk bezárult kapu. De arra is gondolnunk kell karácsonykor, hogy ez a kegyelem nagypénteken és húsvétkor lett teljessé, mert az inkarnáció akkor fejeződött be. Ekkor lett nyilvánvaló számunkra, hogy "elvégeztetett"! A bezárt kapu felnyitása megtörtént és ezáltal menetelünk van az Atyához, mi is beléphetünk ezen a kapun. És ezzel lett egészen érthető számunkra az Atya irántunk való, emberi dimenzióban is kiabrázolt, örök szeretete.

Ezek az események összefüggenek és egymásból következnek. Együtt valósítják meg az Isten üdvtervének egyik a legnagyobb pillanatát, a megváltásunkat. Legyen hála az Atyának, a Fiúnak és a Szentlélek Istennek mindezért, ami történt a mi javunkra és üdvösségünkre. Soha ne felejtsük meg róla, hogy mindezért nem csak szóban mondott hálával tartozunk.

A Fiú már a kezdetnél ott volt, amikor még a sokkal később teremtett világból csak a menny és a föld létezett (I.Móz. 1:1). Az Ige Istennél volt, mert az Ige Istené és az Istené marad, vele egy, örökkön örökké. És az örök Ige elválaszthatatlan Istentől, mert az Ige maga az Isten egyszülött Fia, a Fiú Isten, aki egy az Atyával (János 10:30). Az Ige Istennél volt időknél előtte, kiszámíthatatlan magasságban és kibeszélhetetlen dicsőségben.

Az Ige kijelentett az ember számára: felfoghatatlan és elképzelhetetlen dimenziójú teremtő hatalomként, és lett teljesen érthetővé számunkra Isten szeretete testet öltött formában, a karácsonykor megszületett és kiabrázolt kegyelemben. Ámen.

KARÁCSONYI GONDOLATOK

A karácsony legtöbb családnál már rég nem azt a szerepet tölti be, amit valaha. Ha valamit kívánhatnánk, szeretnénk az ünnep fénye mellé - vagy akár helyette is - sokkal több egymás iránti szeretetet.

1911. 12. 24

Fagyos, hideg szél süvölt, rázza a zsellérlakások rozszant ablakait.

A vastag hólepel mindent beborít, ameddig a szem ellát. Könnyörtelen vihar tombol, de az ablakon túl, a kicsi szobából tűz fénye látszik... Szegényes, kopár helyiség, a kis dobkályhában most izzik el az utolsó fahasáb. A férfi az asztalnál ül, gondolkodik.

Feláll, kikapja a szekercét a szelemen alól, belebújik a foszlott bekecsbe.

- Mindjárt jövök! – veti oda az asszonynak.

Sokáig odavan, hallják, mikor megérkezik, a havat topogja le a csizmájáról. Egy fél méteres fenyőágot odadob az asszony elé.

- Díszítsd fel valahogy!

Még egyszer kimegy, vastag tölgyfaágot húz a kályha elé, elkezd felaprítani. Az asszony kinyitja a ládáját, egy barna papírzacskóból hosszú, piros selyemszalagot vesz elő. Egy pillanatig a markában szorítja, majd határozott mozdulatokkal feldarabolja. Az ágot egy mázas köcsögbe állítja, rákötí a piros szalagdarabkákat. A vakablakból egy gyertyacsonkot vesz elő, ráolvasztja az egyik, tenyérként kiterült ágra.

A férfi végzett a fa aprításával, megtömi a kis kályhát. A bekecs alól alig egy szeletnyi kenyérruhába takart kalácsot húz elő.

- A gyerekek! – int a hétéves felé. – Az ángyi küldi. Boldog karácsonyt!

Mire gondol a család a szeretet ünnepén?

- Mit eszünk holnap! – töpreng az anya. - Holnap... s azután! Mivel fűtünk, mit adok a gyerekekre a zord hidegben? Nincs egy kanálnyi lisztem sem, már a láda alját is kispertem!

- Lesz-e munka, lesz-e pénz, lesz-e élet? – gondolja az apa, miközben a feleségét és a gyereket nézi.

- Az intézőéknél karácsonyfát állítanak a sarokba, most vágják ki az erdőn –, sóvárog a hétéves gyerek. – Csupa csillogó, fényes dísz. Azt mondja a Rozink, a fa alatt ajándék is szokott lenni! Mi lehet az az ajándék? Talán egy szelet kalács, foszlós és sárga?

1959. 12. 24

A gyerek éppen most ért haza az iskolából. Az asszony a tűzhely előtt sürgölődik, bejglit süt.

- Anya, az iskolában azt mondta a tanító néni, hogy nincs Jézuska, az ajándékot a Téalapó hozza. Most akkor melyik az igaz?

Az asszony leereszkedik a hokedli szélére, az ölébe ereszti a konyharuhát, és a távolba néz. Gondolkodik. Tanácstalanul pillant a férjére, de nála sem találja meg a választ.

- Kislányom, már hét éves vagy, azt hiszem, itt az ideje, hogy megtudd az igazat –, kezd a magyarázatba az apa. - A fát és az ajándékokat a szülők veszik, a mesével a gyerekeknek akarnak örömet okozni. Amikor én kicsi voltam, a Kisjézus születését ünnepeltük ezen a napon, ezért a régi mese szerint a Kisjézus hozza az ajándékokat.

- Most pedig a Téalapó születését ünnepeljük? – kérdezte a gyerek.

A férfi nyikorogva, kesernyésen elneveti magát. Furcsa a nevetése, hátborzongató. Lehet úgy válaszolni, hogy egy hétéves megértse? Ez a Karácsony már nem az a Karácsony.

Az anya kiségit a zavarából:

- A gyerekeket ünnepeljük ezen a napon. Feldíszítjük a fát, alátesszük az ajándékokat. Mivel már tudod, mi az igazság, segíthetsz a fát díszíteni, az öcsédet meglepni. Ő még egy ideig hisz a Jézuskában.

Mire gondol a család a szeretet ünnepén?

- Most akkor elénekeljük a mennyből az angyalt, vagy jobb lesz, ha nem tesszük? - gondolja az anya. - Ha a gyerek véletlenül elmesélné az iskolában... De mit szól majd az új szokáshoz Anya és Apa?

- Mikulás helyett Téalapó; Jézuska helyett is Téalapó, mi jöhet még? – gondolja az apa. – Mi lesz holnap és holnapután?

- Megint egy kérdés, amit megkerültek, nem egyenesen válaszoltak -, gondolja a gyerek. - Sokasodnak a kérdések, amire nincs felelet.

2007. 12. 24

Az égősorral kivilágított ablakok, házak, fák kiemelkednek a szürkén gomolygó ködből. Hó nincs, évek óta nem volt fehér Karácsony.

Egy hajléktalan nézegeti a kivilágított ablakokat.

*Mire gondol egy hajléktalan a szeretet ünnepén?
Szép! – gondolja szomorúan. - Valaha én is, mi is... Ma ünnepi ételosztás lesz,
mindenki kap egy szem narancsot! – vidámodik meg a tekintete.*

A szobában a család a fát díszíti. A mennyezetig ér. Csillog-villog a sok aranydíz, régi karácsonyi dallam hallatszik, az új égősor zenél. Az asszony a konyhában tálcára rendezi a most vásárolt süteményeket. A hidegtálak már a hűtőben várják a Szentestét, 10 személyre rendeltek, hátha benéz valaki. Végzett, bemege a szobába ő is.
- Anya, mi az a menny? És mi az a jászol?
- Nem tudom, kicsim, erről inkább nagyanyádat kérdezd! – hangzik a válasz, majd a férjéhez fordul: - Kezdetjük?

*Mire gondol a család a szeretet ünnepén?
- Vajon az idén lefőztük a szomszédot a kinti égősorunkkal? Nagyon remélem, hogy megpukkadnak az irigységtől, mert jó sokat költöttünk rá. – gondolja az anya.
- Remélem, nem veszítem el a munkámat, mert ha igen, akkor nem tudom, hogy fogjuk visszafizetni a rongyrázásra felvett pénzt -, gondolja az apa.
- A számítógépet már Mikuláskor odaadták -, gondolja a hétéves. - Remélem, hogy azért lesz ajándék ma is. A Tibi plazmatévé is kap, a számítógép mellé.*

A SÁTÁN TALÁLKOZÓTT TARTOTT...

A Sátán találkozó tartott. Összehívta a démonokat a világ minden tájáról. A megnyitó beszédében ezt mondta:

- Nem tarthatjuk vissza a keresztényeket attól, hogy eljárjanak Istentiszteletre. Nem tarthatjuk vissza őket attól, hogy olvassák a Bibliájukat, és hogy tudják az igazságot. Még csak attól sem tarthatjuk vissza őket, hogy egy bensőséges kapcsolatot alakítsanak ki a Megváltójukkal. Ha egyszer megszerezték ezt a kapcsolatot Jézussal, megtört a hatalmunk felettük. Úgyhogy engedjétek, hogy elmenjenek istentiszteleteikre, engedjétek, hogy magukhoz vegyék az úrvacsorát, de lopjátok el az idejüket annyira, hogy ne legyen idejük arra, hogy igazi kapcsolatot ápoljanak Jézus Krisztussal.

- Ezt akarom tenni, - mondta a Sátán. - Eltéríteni őket attól, hogy megragadják a kapcsolatot Megváltójukkal, és fenntartsák ezt az éltető kapcsolatot egész napon át!
- Hogyan tegyünk ezt? - kiabálták a démonjai.

- Kössétek le őket az élet mellékes dolgaival és találjatok ki számtalan csejt, amikkel lefoglalhatjátok a gondolkodásukat, - válaszolta ő:

1) Kísértsétek őket arra, hogy költsenek, költsenek, költsenek és kérjenek kölcsön, kérjenek kölcsön, kérjenek kölcsön.

2) Győzzétek meg a feleségeket, hogy dolgozzanak hosszú órákat és a férjeket, hogy dolgozzanak 6-7 napot egy héten, 10-12 órát egy nap, így megengedhetik maguknak az üres életformát.

3) Tartsátok vissza őket attól, hogy időt töltsenek a gyerekeikkel. Ahogy a családok darabokra hullnak, hamarosan, az otthonaik többé nem lesznek biztonságos menedékek a munka nyomása alól!

4) Stimuláljátok túl az agyukat, hogy ne legyenek képesek meghallani azt a "halk, szelíd hangot".

5) Csábítsátok őket arra, hogy kapcsolják be a rádiót vagy a magnót, amikor vezetnek, hogy hagyják bekapcsolva a tévét, videót, cd-lejátszót és a számítógépet az otthonaikban folyamatosan és gondoskodjatok arról, hogy minden üzletben és étteremben a világon nem biblikus zenét játsszanak folyamatosan. Ez majd bezsúfolódik az agyukba és megtöri a kapcsolatot Krisztussal.

6) Töltsétek fel a dohányzóasztalokat magazinokkal és újságokkal. Nyomjátok bele az agyukba a híreket 24 órán keresztül. Törjétek be a vezetés perceibe hirdetőtáblákkal. Árasszátok el az e-mail postafiókjaikat szeméttel, katalógusokkal, amikből online vásárolhatnak, sorsolásokkal és mindenféle hírlevéllel és promóciós ingyenes ajánlatokkal, szolgáltatásokkal és hiú reménnyel.

7) Tetesetek gyönyörű modelleket a magazinokba és a tévébe, hogy a férfiak azt higgyék, hogy a külső szépség a fontos és aztán elégedetlenné váljanak a feleségükkel.

8) Tartsátok fáradtan a feleségeket olyannyira, hogy ne tudják szeretni a férjüket. Adjatok nekik fejfájást is! Ha nem adják meg a férjükhöz azt a szeretetet, amire szükségük van, hamarosan máshol fogják azt keresni. Ez jó hamar szétszakítja a családokat!

9) Adj nekik télapót, hogy eltérítsd őket attól, ne hogy megtanítsák a gyerekeiknek a karácsony igazi jelentését.

10) Adj neki húsvéti nyuszt, így nem fognak beszélni Krisztus feltámadásról és a bűn és a halál feletti hatalmáról.

11) Még ha el is utaznak pihenni, tegyék arról, hogy hajszolják ott is túl magukat, hogy kimerülten térjenek vissza. Tartsátok őket túl elfoglaltan ahhoz, hogy kimenjenek a természetbe és Isten teremtményeit csodálják. Küldjétek el őket inkább vidámparkokba, sporteseményekre, színdarabokra, koncertekre, kocsimákba, mulatókba és moziba.

12) Tartsátok őket elfoglaltan, elfoglaltan, és elfoglaltan! És amikor lelki találkozóra mennek, nyugtalan lelkiismerettel fognak távozni.

13) Zsúfoljátok tele az életüket sok jó kifogással, hogy ne legyen idejük keresni Jézus hatalmát. Így egy idő után a saját erejükből fognak dolgozni, fel fogják áldozni az egészségüket és a családjukat egy elég jó cél érdekében.

- Működni fog! Működni fog! Micsoda jó terv ez! - A démonok buzgón indultak teljesíteni a megbízatásukat, hogy a keresztények minél kevesebb időt hagyjanak Istenre és a családjaikra szerte a világon, és hogy minél kevesebb idejük maradjon arra, hogy meséljenek másoknak arról, hogy Jézus hatalma hogyan változtatta meg az életüket.

A kérdés az, hogy sikeres volt-e ez a terv?

Döntsd el te magad!

THE HUNGARIAN REFORMATION

By Chris Richards

(Continued from the previous number)

Stephen Bocskay

The claim of Ferdinand passed eventually to Rudolph II. He had no interest in

reformed teaching, being more concerned with astrology and alchemy. His lack of concern at the treatment of his Protestant subjects, now confronted by a Jesuit led counter-reformation, led to an uprising. The Protestants of Holland had risen against the persecuting Hapsburg emperors of the Holy Roman Empire who ruled them. The Hungarian Protestants, facing similar despotic rule and active persecution, sought to defend themselves. Their captain was Stephen Bocskay who was elected to lead the Protestant forces, called hadjous. Rudolph refused the Protestants' call for religious freedom and was determined to destroy any attempt to secure this. Bocskay led his hadjous to victory and was urged to accept the title Prince of Hungary. He would not accept this claim to the Kingdom. He did however accept the simple title of Prince of Siebenburgen.

Bocskay Victories

Bocskay victories over the Hapsburg Rudolph called for great military skill. Not only did Bocskay have to face Romanist forces but also to keep a watchful eye on the Turks, who were always looking for an opportunity to invade. The victories over Rudolph forced him to sign a treaty called the Peace of Vienna. This gave rights to all citizens to practice their faith without state interference. The Peace of Vienna was accepted by the hadjous at the Diet (legislative assembly) at Kassa. During the Diet, Bocskay was poisoned, probably by a false friend, the Chancellor Katay. Bocskay died on 29th December 1606. On his death the outraged hadjous put Katay to death.

The death of Bocskay was a great setback for the Protestant cause. The provisions of the Peace of Vienna proved short-lived and a fearful persecution came on the Church once again.

The Fall of the Hapsburgs

In 1616 Ferdinand II came to the Throne. He repudiated the Peace of Vienna. The Jesuits set up courts of Inquisition. Pastors and Protestant nobility were hung and villages forcibly made to accept Roman Catholicism. Again the Protestants were driven to take up arms to defend themselves. Again the Protestants had a great military leader, Gabriel Bethlen. Three times he secured promises of peace from the Romanist Ferdinand only to see the Treaty broken once the Protestant forces dispersed.

Bethlen never seemed to realize that Rome could not be trusted. The last Treaty Bethlen secured by arms from the Hapsburgs also gave an undertaking by Bethlen never to take up arms again. Although Bethlen kept his part of the bargain, Rome did not keep her side. Like Bocskay, Bethlen was poisoned by Romanist doctors. During this time 100,000 were forcibly "converted to Rome." The country was depopulated through martyrdom and Protestants fleeing.

Ferdinand II was followed by a succession of persecuting monarchs. Just as many came to view the French Revolution as God's judgment on the persecuting Romanist French Royal family, so, when in 1866 defeated Austria fell from the front rank of nations, this was viewed in the same light. Another fifty years on from this the Hapsburg Empire collapsed in the First World War. Protestants called the House of Austria the House of Ahab. The Protestants of Hungary adopted a policy of passive resistance. Pastors sent to row in the galleys were freed by Dutch men-of-war, who hearing of the punishment given to the Hungarian pastors, made it

their business to board the Hapsburg vessels and free the pastors. Finally, as revolution threatened the Romanist despots of Europe during the 18th Century, religious toleration was granted. The Act of Toleration of 1781 was superseded in 1848 by the guarantee of complete religious liberty.

The Hapsburg Empire went into history at the end of World War I.

The Church remained, having withstood both Rome and Islam!

NOVEMBER HAVI ESEMÉNYEK

November 2: az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Balassa Sára és Tedy Owen. A süteményt készítette Megyesi Gizella.

November 9: az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Magyary Ilona. Segített Magyary András és Orly Elvira.

November 15: a Kozák Imre emlékére rendezett megemlékezésen a levest Torma Veronika, a második fogást Fövenyessy Katalin, Vörös Ilona és Megyesi Gizella készítette. A süteményt sütötte Kozák Ágnes és Piroska.

November 16: az istentisztelet után sor került az őszi bazárra és a karácsonyi süteményvásárra. Az ebédet készítették Rácz Erzsébet és Megyesi Gizella. Segített Fejér Anna és Fövenyessy Katalin. A lángost készítette Vörös Ilona és Máté. Segített Torma Veronika. A süteményeket adományozták: Magyary Ilona, Vörös Ilona, Fövenyessy Katalin. Az élelmiszerek eladásában segített Kollányi Mária és Fövenyessy Katalin. Az egészket megszervezte Magyary Ilona.

November 23: az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Fejér Anna. Az ebéd után sor került Bokréta Andrea táplálkozástanról szóló előadására.

November 29: a süteménykészítő tanfolyam dátuma. A tanfolyamot megszervezte és megrendezte Magyary Ilona. A különböző sütemények elkészítésének a módját bemutatták Magyary Ilona, Fejér Anna, Tóth Helma, Avvakumovits Erzsébet. Segítettek Vörös Ilona, Fövenyessy Katalin és Megyesi Gizella.

November 30: az istentisztelet keretében, advent első vasárnapja ünnepének alkalmából úrvacsoraosztásra került sor. Kb. 26 személy élt az úrvacsora szentségével. Az istentisztelet utáni ebédet adományozta Bordás Piroska és Zoltán, elkészítette Fejér Anna.

Kozák Piroska 250.00 \$-t adományozott a férje emlékére felszolgált ebéd elkészítéséhez.

Bordás Piroska 200.00 \$-t adományozott a vasárnapi ebédek elkészítéséhez.

NOVEMBER HAVI ADAKOZÓK NÉVSORA

Bill & Helen Varga, Ted & Jacqueline Korosy, Elvira M. Orly, Leslie T. Andre, Laszlo & Helma Toth, Joe & Patricia Elek, Eva T. Varga. Laszlo & Gabriella Hegedus.

OKTÓBER HAVI RENDKÍVÜLI ADOMÁNYOK

Ilona Magyary, Orly Cyrill emlékére.....\$ 100.00
Zoltán & Ilona Hajnal, halottaink emlékére.....\$ 60.00

Joseph & Blanka Hajnal, halottaink emlékére.....	\$ 50.00
John & Elizabeth Racz, halottaink emlékére.....	\$ 50.00
Dr. Karoly & Magdolna Szabo, szüleink emlékére.....	\$ 50.00
Gizella Megyesi, férjem emlékére.....	\$ 100.00
Laszlo & Gabriella Hegedus, templom karbantartására.....	\$ 50.00
Joseph Jakaby, unokám emlékére.....	\$ 50.00
Margaret Gombos, férjem emlékére.....	\$ 50.00
Margaret Gombos, édesanyám emlékére.....	\$ 50.00
Bill & Helen Varga, karácsonyi adomány.....	\$ 50.00
Katalin Voros, Kozák Imre emlékére.....	\$ 200.00
No Name, Kozák Imre emlékére.....	\$ 70.00
Iona & Mate Voros, Kozák Imre emlékére.....	\$ 50.00
Joseph & Katalin Szabo, Kozák Imre emlékére.....	\$ 50.00
Arpad & Eva Kovacs, Kozák Imre emlékére.....	\$ 25.00
Zoltan & Piroska Bordas, Kozák Imre emlékére.....	50.00
No Name, check No. 2323, Kozák Imre emlékére.....	\$ 100.00
Margaret K Magyary, Kozák Imre emlékére.....	\$ 30.00
Elvira Orly & Philip Machell, Kozák Imre emlékére.....	\$ 100.00
Terry Ogen & Charlotte Balassa, Kozák Imre emlékére.....	\$ 50.00
Joseph & Blanka Hajnal, Kozák Imre emlékére.....	\$ 30.00
Donald & Patricia Martinez, Kozák Imre emlékére.....	\$ 50.00
Laszlo & Helma Toth, Kozák Imre emlékére.....	\$ 50.00
Andrew K. Magyary, Kozák Imre emlékére.....	\$ 75.00
Gorgy & Ildiko Zentaim Kozák Imre emlékére.....	\$ 50.00
Maria Kollanyi, Kozák Imre emlékére.....	\$ 30.00
Thomas & Barbara Herczeg, Kozák Imre emlékére.....	\$ 50.00
Maria Szabo, Kozák Imre emlékére.....	\$ 100.00
Laszlo & Gabriella Hegedus, Kozák Imre emlékére.....	\$ 50.00
Theodore & Jacqueline Korosy, Kozák Imre emlékére.....	\$ 50.00
Elvira M. Orly, Kozák Imre emlékére.....	\$ 100.00
Charles & Veronica Radnoty, Kozák Imre emlékére.....	\$ 50.00
Kozak család, Kozák Imre emlékére.....	\$ 300.00
John & Elizabeth Racz, Kozák Imre emlékére.....	\$ 50.00
E. A. Kohlhaas, Kozák Imre emlékére.....	\$ 50.00
Laszlo & Edith Dittert, Kozák Imre emlékére.....	\$ 75.00
Ferenc & Edith Besze, Kozák Imre emlékére.....	\$ 20.00
Nemeth Laszlo & Katalin, Kozák Imre emlékére.....	\$ 50.00
Orosz Maria, Kozák Imre emlékére.....	\$ 35.00

A Presbitérium nagy szeretettel köszön minden adományt és segítséget. Az Úr Isten gazdag áldása legyen adakozó testvéreinkkel!

A Presbitérium szeretettel kéri egyháztagjainkat, hogy ne feledkezzenek meg az évi egyházfenntartói járulék befizetéséről, ezzel is támogatva kicsiny gyülekezetünk fennmaradását.

HIRDETESEK

- Hirdetjük minden érdeklődő számára, hogy csütörtökön, 2008. december 25-én, a karácsonyi ünnepi istentisztelet keretében kiszolgáljuk az úri szent vacsorát. Az istentisztelet után szeretetvendégségre kerül sor. A szeretetvendégségre az ételmezt a gyülekezet tagjai hozzák.

Hirdetjük azon testvéreink számára, akik valamilyen oknál fogva nem tudnak eljönni a templomba, de részesülni szeretnének az úrvacsora szentségében, jelezzék ezt vagy a lelkipásztori hivatalnak vagy valamely presbiternek, és a lelkész háznál is kiszolgálja a szent jegyeket.

- Hirdetjük a gyülekezetnek, hogy a 2008-as esztendő utolsó istentiszteletét, az oévi istentiszteletet, vasárnap, december 28-án, de. 11:00 kezdettel tartjuk.

- Hirdetjük a gyülekezetnek, hogy a 2009-es esztendő első istentiszteletét csütörtökön, 2009. január 1-én, délelőtt 11:00 órai kezdettel tartjuk.

GYÁSZJELENTÉS

Szomorú szívvel tudatjuk, hogy **Tóth Béla** testvérünk, 2008. november 27-én, életének 88-ik évében, rövid szenvedés után megtért Teremtő Atyjához.

Tóth Béla emlékére tartott gyászszertartásra **vasárnap, 2009. január 11-én**, az istentisztelet után kerül sor a Redwood City-i Magyar Református Templomban.

Imádkozunk, hogy az Úr adjon csendes nyugalmat elhunyt testvérünknek, a gyászoló családnak meg erőt veszteségük elviseléséhez és a feltámadásba vetett erős hitet.

Istentől megáldott kellemes karácsonyi ünnepeket és örömeiben gazdag boldog új esztendőt kívánunk minden öböl-környéki magyar testvérünknek!

